

Objectiu papa Francesc

Dll, 22/10/2018 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

En la recent conferència del pare General del Jesuïtes, Arturo Sosa, a l'església del Sagrat Cor a Barcelona, comentà, com de passada, que hi ha una gran batalla pel poder dins de l'Església catòlica i el papa Francesc és el gran objectiu a batre. Per una sector de l'església i de la societat el Papa resulta incòmode i molest. Diversos poders econòmics i gestors d'interessos es troben qüestionats per les intervencions del Papa, i els seus criteris sobre algunes qüestions pastorals i morals no han estat ben rebudes en l'interior de l'Església. Alguns esdeveniments confirmen l'afirmació del pare Sousa. Pot ser la més significativa és la consolidació de l'eix polític-eclesial establert per Steve Bannon, l'ideòleg de la denomina alt-right, la dreta alternativa nord-americana, i el cardenal també nord-americà Raymon Leo Burke, un dels quatre cardenals impulsors de la dubia contra el papa Francesc. Els dos, Bannon i Burke, comparteixen la mateixa cosmovisió i coincideixen que Jorge Mario Bergoglio és un obstacle per la seva particular guerra a favor de la restauració dels fonaments judeocristians de la civilització occidental. Cap dels dos, s'amaguen que treballen decididament per crear un ampli moviment restaurador fonamentalista per instaurar un nou ordre internacional.

Steve Bannon ha creat una organització, amb un nom de profundes ressonàncies per tots nosaltres: The Movement, el Moviment, des de la qual pensa crear un ampli front populista europeu sorgit de la confluència de grups d'extrema dreta de diferents països. El seu objectiu és lluitar contra el que anomena l'elit globalitzadora esporuguida pels moviments antisistema. Per assolir els seus objectius s'ha associat amb l'Institut Dignitates Humanae, amb seu a Roma, per crear fornades de dirigents polítics catòlics capaços de defensar, segons diu Bannon, els valors judeocristians propis de la identitat europea. A través d'un ampli programa formariu, Bannon i Benjamin Harnwell, director d'aquest institut, volen fer que els polítics cristians sigui plenament cristians en el seu servei públic i defensin els valors cristians tradicionals. Un objectiu d'aquest moviment és reunir al màxim de partits d'ultradreta europeus sota un mateix paraigües per presentar-se a les eleccions del proper maig de 2019. Brannon es mou per obtenir el suport del sector més conservador del catolicisme.

Per la seva part, el cardenal Burke considera que l'Església catòlica ha de corregir el rumb que li ha donat el papa Francesc. Pensa que els documents i les decisions del Papa han creat molta confusió i això no pot seguir així. Aquest cardenal no amaga la seva satisfacció per les iniciatives promogudes pels moviments integrats en la corrent de la alt-right. Pensa que l'Església s'ha de comprometre activament amb la formació de líders polítics catòlics perquè sigui defensor vertaders de la Doctrina Social de l'Església i, davant de declaracions que ell considera equivocades de dirigents eclesiàstiques, cal denunciar-les i corregir-les públicament. Defensa que la Congregació per la Doctrina de la Fe ha de protegir realment la fe i la moral davant de tanta laxitud de la societat i d'alguns sectors eclesials. Per aquest cardenal el gran perill per la convivència a Occident són la secularització, la ideologia de gènere i l'islam. El camí per combatre aquests perills, són fer de l'oració, l'eucaristia i la confessió el centre de la vida familiar; a més de confiar que els nous polítics cristians canvien la direcció de la societat.

Els dos punts de vista, el del ultraconservador catòlic Steve Bannon i el del

cardenal Raymond Leo Burke situen al papa Francesc en el centre de les seves crítiques. Tots dos coincideixen en treballar per canviar la direcció de l'Església i de la societat a favor de l'orientació populista impulsada sota els postulats de la dreta extrema europea. Penso que cal seguir amb atenció l'evolució d'aquests iniciatives i, amb perspicàcia, saber descobrir quins moviments eclesials i polítics poden sintonitzar amb aquestes propostes a casa nostra. Perquè hi ha alguns grups eclesials que poden tenir la temptació de confluïr amb aquests plantejaments.